

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2717/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Тодоресков, адвокат из ..., против тужене Основне школе „2. октобар“ из Зрењанина, чији је заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1944/22 од 09.05.2022. године, у седници одржаној 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1944/22 од 09.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1944/22 од 09.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 398/2021 од 22.02.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиљи за период од 01.12.2018. године до 28.02.2021. године, на име разлике зараде због неувећања коефицијента за обрачун зараде, исплати појединачне месечне износе са припадајућом затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, све ближе наведено у том ставу изреке, као и да за тужиљу на досуђене износе уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање у висини на дан уплате према Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање, а према обрачуну надлежних служби. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 92.230,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1944/22 од 09.05.2022. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија (став 2).

Одлучујући о испуњености услова за изјављивање посебне ревизије, у конкретном случају, у смислу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној. Наиме, предмет спора у овом случају је потраживање тужиље за накнаду зараде у висини од 10% за додатни рад и подршку са учеником који наставу похађа по ИОП програму. Нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, налазећи да тужиљи припада наведено увећање за период од 01.12.2018. године до 28.02.2021. године, сагласно тада важећем члану 3. став 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/2001...58/2014) према коме право на увећање зараде за 10% (поред запослених у посебним школама за децу ометену у развоју) имају и наставници одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, а који са њима раде. Имајући у виду да питање права на увећање зараде наставницима одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, као и примена наведене Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама није спорна у судској пракси, нити захтева ново тумачење права, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев у овој врсти спорова односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 26.02.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 240.529,27 динара.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**